

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Součkové a soudců JUDr. Milana Kamlacha, JUDr. Jaroslava Vlašína, JUDr. Vojtěcha Šimíčka a JUDr. Dagmar Nygrínové v právní věci žalobce: **M. C.**, zastoupeného JUDr. Vladimírem Henclem, advokátem se sídlem Náchod, Masarykovo nám. 19, proti žalovanému **Ministerstvu vnitra**, se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, vedené u Krajského soudu v Hradci Králové pod sp. zn. 28 Az 1/2006, o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 28. 11. 2005 č.j. OAM-510/LE-07-K01-2005, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 26. 4. 2006 č. j. 28 Az 1/2006 – 24,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **s e o d m í t á** pro nepřijatelnost.
- II.** Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce (dále i „stěžovatel“) brojí včasně podanou kasační stížností proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 26. 4. 2006 č. j. 28 Az 1/2006 – 24, kterým byla zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 28. 11. 2005 č.j. OAM-510/LE-07-K01-2005 o neudělení azylu podle ustanovení § 12, § 13 odst. 1, 2 a § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“) a nevztažení překážky vycestování ve smyslu ustanovení § 91 téhož zákona.

Po konstatování přípustnosti kasační stížnosti se Nejvyšší správní soud ve smyslu ustanovení § 104a zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, v platném znění (dále jen „s. ř. s.“) zabýval otázkou, zda kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje vlastní zájmy stěžovatele. Pokud by tomu tak nebylo, musela by být podle tohoto ustanovení odmítnuta jako nepřijatelná.

Zákonný pojem „přesah vlastních zájmů stěžovatele“, který je podmínkou přijatelnosti kasační stížnosti, představuje typický neurčitý právní pojem. Do soudního řádu správního byl zaveden novelou č. 350/2005 Sb. s účinností ode dne 13. 10. 2005. Jeho výklad, který demonstrativním výčtem stanovil typická kritéria nepřijatelnosti, byl proveden

např. usnesením Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 4. 2006 č. j. 1 Azs 13/2006 - 39, publikovaným pod č. 933/2006 Sb. NSS.

Stěžovatel v kasační stížnosti argumentuje důvodem dle ustanovení § 103 odst. 1 písm. b) s. ř. s. Namítá-li stěžovatel, že jeho žádost o udělení azylu byla opodstatněná, neboť byl v zemi původu pronásledován ze strany policejního důstojníka, byly mu odňaty ekonomické výhody a byl vystaven nezákonným praktikám státních orgánů, je třeba poukázat na to, že podobnými či totožnými tvrzeními se Nejvyšší správní soud zabýval již v mnoha svých rozhodnutích, namátkou lze uvést například rozsudek ze dne 18. 12. 2003 č. j. 4 Azs 38/2003 - 36, www.nssoud.cz, nebo rozsudek ze dne 22. 12. 2005 č. j. 6 Azs 479/2004 - 41, www.nssoud.cz. Co se týče námitky, že v případě stěžovatele bylo zcela na místě vztažení překážek vycestování, Nejvyšší správní soud odkazuje na svou předchozí judikaturu, a to například na rozsudek ze dne 4. 12. 2003 č. j. 4 Azs 25/2003 - 80, www.nssoud.cz, či rozsudek ze dne 26. 2. 2004 č. j. 5 Azs 64/2003 - 41, www.nssoud.cz. Stěžovatel v kasační stížnosti také uvádí, že rozhodnutí žalovaného trpí vadou, neboť není opatřeno vlastnoručním podpisem oprávněné osoby, a že k této vadě měl krajský soud přihlídnout z úřední povinnosti. Se stejnými námitkami se Nejvyšší správní soud vypořádal již v řadě svých rozhodnutí, jako například v rozsudku ze dne 21. 9. 2004 č. j. 2 Azs 64/2003 - 54, www.nssoud.cz (publikováno pod č. 199/2004 Sb. NSS), či rozsudku ze dne 27. 10. 2004 č. j. 3 Azs 277/2004 - 70, www.nssoud.cz. Navíc a nově stěžovatel v kasační stížnosti poukazuje na Zprávu o dodržování lidských práv v Rumunsku za rok 2005, vydanou dne 8. 3. 2006. Nejvyšší správní soud podotýká, že citované tvrzení stěžovatel neuplatnil v rámci řízení o žalobě, ale teprve po vydání napadeného rozsudku krajského soudu, přičemž k takové situaci se Nejvyšší správní soud obsáhle vyjádřil mimo jiné v rozsudku ze dne 21. 1. 2004 č. j. 4 Azs 50/2003 - 49, www.nssoud.cz, nebo rozsudku ze dne 18. 3. 2004 č. j. 4 Azs 1/2004 - 68, www.nssoud.cz.

Ustálená a vnitřně jednotná judikatura Nejvyššího správního soudu poskytuje tedy dostatečnou odpověď na všechny námitky podávané v kasační stížnosti. Nejvyšší správní soud neshledal ani žádné další důvody pro přijetí kasační stížnosti k věcnému projednání. Za těchto okolností Nejvyšší správní soud konstatuje, že kasační stížnost svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele. Shledal ji proto ve smyslu ustanovení § 104a s. ř. s. nepřijatelnou a odmítl ji.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jestliže byla kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 17. ledna 2007

JUDr. Marie Součková
předsedkyně senátu

